

HÖGAKTUELLT

Personaltidning för HÖGSKOLAN I GÄVLE Nr 4 2000

Forskarklubben har dragit igång

Forskare och doktorander vid HiG behöver ett forum för reflektion och samtal. Därför finns numera Forskarklubben Stora Vall som träffas varje månad.

Sid. 6

Samarbete med Sun inom Java

HiG har som första svenska högskola utsetts till Authorized Academic Java Campus av amerikanska datajätten Sun. Det innebär både C- och D-kurser i Java.

Sid. 3

”Ställ rätt krav på ny rektor!”

En rektor med viss ämnesbakgrund tenderar att bli ”hårdare” i sin hantering av detta ämnesområde, skriver Hans-Erik Uhlin apropå det stundande rektorsvalet.

Sid. 7

Högaktuellt

Personaltidning för
Högskolan i Gävle

Ansvarig utgivare:
Lars Söderberg,
informationschef

Grafisk profil:
Informations-
avdelningen vid
Högskolan i Gävle

Redaktör:
Ove Wall
e-post: owl@hig.se

Text och bild:
Ove Wall

Produktion:
TETHA

Korrektur:
Gabiella Brandon-Cox

Tryck:
Westlund & Söner
1 100 ex.

Nästa nummer:
28 september
Manusstopp:
3 september
Debattstopp:
6 september

Omslagsfoto:

Marja-Leena Kristofferzon, Hans Rudsänger, Ragny Lindqvist och Igor Knéz i styrelsen för nybildade Forskarklubben Stora Vall.

Foto: Ove Wall

DN och nyttan av högskolor

För några veckor sedan publicerades en stor studie kallad "Kunskap för välbästande. Universiteten och omvandlingen av Sverige". Författarna är professorerna Sverker Sörlin och Gunnar Törnqvist och skriften har tagits fram på uppdrag av SNS (Studieförbundet Näringsliv och Samhälle).

Studien har fått stor uppmärksamhet, bland annat genom en stor debattartikel i DN och genom paneldebatter. Och det är stora och kontroversiella budskap som förs fram genom rubrikerna: de statliga satsningarna på universitet och högskolor har i de flesta regioner inte haft någon som helst positiv inverkan på nyföretagandet, styrningen av forskningsresurser till regionerna äventyrar hela landets framtid. I stället ska mer medel till forskning och högre utbildning styras till Stockholmsregionen.

"JAG BLIR FÖRVÄNAD..."

Jag blir förvånad eftersom jag under mer än tio år varit med om att utveckla en ny högskola i en region utanför Stockholm och upplever precis det motsatta. Vad har de för underlag för dessa påståenden som går tvärt emot vad jag upplevt?

Dock, författarna har funnit att de nya högskolorna haft stor betydelse för spridningen av högre utbildning, geografiskt och även socialt. Och eftersom utbildning är det vi nästan helt och hållet haft som uppgift att arbeta med så är det väl ett oerhört bra resultat!

Författarna gör sedan en större sak av att alla de studenter som utexamineras i landsorten inte får arbete på orten utan

Birgitta Stymne

"Vad har de för underlag för dessa påståenden som går tvärt emot vad jag upplevt?"

måste flytta. Tabellerna de presenterar visar dock att den kvarstannande andelen ökat betydligt. Och denna strukturomvandling har vi sett mycket påtagligt i vår region. Såväl de stora som de mindre företagen anställer i allt högre grad större andelar högskoleutbildade. Till och med företrädarna för cellulosaindustrin tycker att det nu är dags att ersätta YTH – utbildningen med kurser på högre nivå. Jag ska ha ett möte med dem inom kort.

MISSVISANDE ARGUMENTATION

Författarnas stora missnöje gäller att det endast är i Stockholmsregionen som man kan visa att det finns ett starkt positivt samband mellan "investeringar i högskolan och industriell tillväxt". Dock visar studien att det finns andra regioner där det blivit positivt resultat, och intressant är också att läsa den analys som görs av tänkbara förutsättningar för detta.

ORIMLIGA FÖRVÄNTNINGAR

Jag menar att resultatet måste sättas i relation till insatserna. I det här fallet är insatsen statliga medel till högskolornas FoU-verksamhet. Vår högskola har fått statliga FoU-medel sedan 1993, dock i mycket blygsam skala, innevarande år 15 miljoner kronor (BMG:s medel inte inräknade).

Ingen kan väl förvänta sig att en investering av denna storlek och efter så kort tid skulle kunna ha större effekter på den industriella tillväxten.

MYCKET HAR HÄNT

Även om det i området kring vår högskola inte skett en utveckling av det slag studieförfattarna avser så tycker jag att mycket har hänt i vår region. Allt måste dock ses i perspektivet hur mycket som investeras och över hur lång tid detta skett. Att förändra attityder kräver stora resurser eller längre tid.

Vid närmare läsning av studien framgår att de ställningstaganden som görs är mer nyanserade och försagen till hur högskolorna ute i regionerna ska drivas vidare stämmer ganska väl överens med vad vi tycker. Rubriker etsar sig dock gärna fast och det är tråkigt om det på detta sätt sprids en uppfattning att vi nya högskolor inte skulle vara till nytta för den regionala utvecklingen.

Samarbetet med SUN har startat

I början av april öppnades på Högskolan i Gävle världens 26:e Authorized Academic Java Campus, AAJC. Det handlar om ett samarbete mellan HiG och den amerikanska datajätten Sun Microsystems som innebär att HiG får tillgång till ledande expertis på programmeringsspråket Java. Hädanefter ska kurser kunna ges på både C- och D-nivå.

Sun Microsystems var ursprungligen ett litet projekt vid Stanford University, SUN, med uppgiften att skapa ett pro-

grammeringsspråk som i högre grad än andra skulle fungera på flera olika dator- och operativsystem.

– När man har jobbat i något av de vanliga programmeringsspråken måste man för att testa applikationen först ”kompilera” källkoden för att exempelvis Windows ska förstå den. Vill man sedan testa funktionen på en Mac måste man göra en ny kompilering, berättar Jerry Neece, program manager på Sun, när han besöker HiG för invigningen av AAJC.

Han fortsätter:

– Allt sådant tar mycket tid i anspråk. Med Java har man ett klister som sätter ihop olika system och plattformar. Man programmerar en gång, sedan

fungerar det på de allra flesta av dagens system, även mobiltelefoner.

Sun har naturligtvis intresse av att sprida användningen av Java så mycket som möjligt eftersom det genererar avsevärda inkomster. Målet torde vara att se Java som standard, och därför fungerar varje Authorized Academic Java Campus både som kunskapsspridare och marknadsförare. Dessutom säkrar Sun genom utbyggnaden tillgången på välutbildad och smart personal för den kommande utvecklingen.

EFTERTRAKTAD UTBILDNING

För Högskolans del berör AAJC datautbildningarna, som torde kunna ge kurser på både C- och

D-nivå. De kommer att ingå i datavetenskapliga programmet och Kreativ programmering.

Men experttillgången kommer också att innebära ett lyft för Creative Media Lab som driver projekt i samarbete med näringslivet. Inom just näringslivet behövs ofta specialiserad programvara, och genom sin flexibilitet har Java där en gigantisk marknad.

För studenterna innebär samarbetet inte bara en mycket specialiserad och eftertraktad utbildning, det kan kanske också komma att innebära att man kan förlägga en termin av sina studier till Silicon Valley, dataindustrins Mecka i Nordamerika.

OVE WALL

Världen förändras – och det måste också den internationella högskolevärlden göra

Internationaliseringen av Sveriges universitet och högskolor blir en allt viktigare kvalitetsfråga. Man kan idag se framväxten av en global utbildningsmarknad där inte enbart Europa står i fokus. Världen förändras. Det måste också den högre utbildningen göra.

EU-programmet Socrates är vid det här laget välkänt för många som arbetar inom Högskolan. Nu lanseras Socrates II, en fortsättning och vidareutveckling av det tidigare programmet.

I Socrates ingår ett flertal olika program som vänder sig till grundskola, vuxenutbildning med mera. 135 miljoner euro per år har avsatts för Erasmus, som är det program inom Socrates II som rör bland annat student- och lärarutbyte på universitets- och högskolenivå. I maj har Internationella programkontoret och utbildningsminister Thomas Östros bjudit in till lanseringskonferenser som Internationella sekretariatet naturligtvis deltar i och rapporterar från.

Ett annat nytt utbytespro-

gram är Linnaeus, som startar i höst. Programmet är skapat för universitet och högskolor som vill utveckla akademiska relationer med länder utanför OECD. Linnaeus finansieras av Sida och budgeten är 5 miljoner kronor för det första året.

Ansökan om bidrag ska vara Sida tillhanda den 1 september.

Utbildningsdepartementet anser att det är önskvärt att öka andelen internationella studenter i Sverige från olika delar av världen. Därför har en utredning med syfte att utreda förutsättningarna för att öka antalet studenter från andra länder, särskilt utanför EES-området, tillsatts. Utredningen syftar även till att kartlägga den internationella utvecklingen i fråga om avgiftsfinansiering av högre utbildning.

Just nu pågår en enkätundersökning som skickats till alla Sveriges högskolor och universitet, och där har Högskolan fått lämna sina synpunkter.

ERIKA SVENSSON
INTERNATIONELLA
SEKRETARIATET

Rättelse

I NUMMER 3 AV HÖGAKTUELLT PÅSTODS ATT INSTITUTIONEN FÖR BYGGD MILJÖ OCKSÅ KAN SKRIVAS BM-INSTITUTIONEN. DETTA ÄR INTE KORREKT. DEN OFFICIELLA FÖRKORTNINGEN ÄR FORTFARANDE BMG.

Skrivaren som tillverkar prototyper

Tänk dig att du med en dator ritlar en tredimensionell bild av en boll innesluten i en kub. Tänk dig sedan att du efter halvannan timme kan plocka ut exakt denna figur ur en "skrivare" – då tror du kanske att det är ännu en skapelse av Walt Disneys fantasifabrik. Men så är det inte – apparaten finns på Högskolan. Den invigdes i början av mars.

Apparaten kallas 3D-skrivare och är tänkt att användas vid framställning av prototyper inom allehanda områden. Den är också den enda i sitt slag i landet.

Ursprunget till maskinen är några år gammalt. HiG fick tillsammans med landets övriga högskolor tävla om Nutek- och KK-medel för att utöka kontakterna med små och medelstora företag.

HiG:s offert beträffande nya projekt slog väl ut och man fick mest pengar av alla, fem miljoner kronor. 450 000 av dessa användes till 3D-skrivaren.

– Nu handlar det bara om att så många företag som möjligt får veta att den finns.

Det säger Per Walfridsson, som är universitetsadjunkt på Energi- och maskinteknik och som tillsammans med ingenjören Tommy Gaude demonstrerade "skrivaren".

SKRIVER I TRE DIMENSIONER

Skillnaden mellan denna skrivare, och en vanlig är att den skriver i tre dimensioner i stället för de vanliga platta två och så här går det till:

I ett vanligt CAD-program, för datorstödd design, ritlar Per Walfridsson snabbt upp en ritning över en halv ljustake. Programmet ritlar den andra halvan. Med musen klickar han på alla vitala mätpunkter, höjd, skåldjup, bredd på olika nivåer, vinklar samt hur många grader alla böjda ytor ska ha. Datorn mäter utifrån ritningen.

Slutligen renderar datorn ytan och belyser på lämpligt sätt så att man ser hur föremålet kommer att se ut i verkligheten.

Bilden sparas i ett speciellt dataformat och tar bara en tion-

dels diskett i anspråk. Disketten placeras i en annan dator som står i förbindelse med 3D-skrivaren som nästan omedelbart sätter igång.

LAGER PÅ LAGER

En specialplast smälts och pressas ur ett 0,3 millimeter smalt munstycke mot ett metallunderlag. Alla detaljer av ljustaken som har kontakt med underlaget placeras ut. Därefter lägger munstycket lager på lager av den vita plasten som stelnar direkt. Sakta växer formen på höjden och efter en och en halv timme är ljustaken färdig och kan skäras loss med en "stekspade".

– Det är intressant hur mycket maskinen kan göra själv, säger Per Walfridsson. Om föremålet till exempel innehåller utskjutande delar eller ett tak räknar skrivaren själv ut var det måste finnas stödväggar för de smälta plaststrängarna.

Dessa stödväggar använder den sig av även när ett annat, betydligt mer komplicerat föremål, ska tillverkas. Ett rörligt klot innesluten i en kub med runda utskärningar i centrum på fem sidor.

Mycket skickliga snidare har gjort liknande föremål i trä och elfenben tidigare. Men aldrig för industriellt bruk.

När kuben tas ut ur skrivaren skärs de tunna stödväggarna bort med skalpell av Tommy Gaude och han håller sedan i sin hand en exakt kopia av bilden på skärmen.

WIMAN HAR REDAN STARTAT

Nu är det tänkt att företag i regionen ska kunna anlita skrivaren för att tillverka prototyper.

Anders Wiman AB i Sandviken har redan tagit chansen.

– Vi behövde en form för gjutning av fönsterlister med väldigt komplicerade och svårbeskrivbara vinklar och böjningar, berättar Åke Svensson som är ansvarig för teknikavdelningen på Wiman. Att chansen och göra en gjutform hade blivit både svårt och dyrt. Nu kunde vi snabbt göra tre varianter, varav en fungerade bra med vissa justeringar.

UTVECKLINGSBAR TEKNIK

Fortsättningen kan faktiskt bli ännu mer spännande:

– Möjligheten finns redan, dock ännu inte på HiG, att scanna in ett befintligt föremål och få ut en exakt kopia för att använda som förlaga till en gjutform. Det öppnar naturligtvis en lång rad fantastiska möjligheter.

OVE WALL

1999 FICK HiG FEM MILJONER KRONOR FRÅN NUTEK OCH KK-STIFTELSEN FÖR ATT FRAM TILL 2002 UTVECKLA SAMVERKAN MED NÄRINGSLIVET I REGIONEN. FÖR ÄNDAMÅLET BILDADES SMF-KONTAKT, EN PROJEKTORGANISATION BESTÅENDE AV SEX DELPROJEKT KNUTNA TILL LIKA MÅNGA INSTITUTIONER. TILLSAMMANS SKA PROJEKTEN KUNNA HANTERA FÖRETAGANDET I ETT HELHETSPERSPEKTIV.

Hans Allan Löfberg, prefekt på BMG: ”Jag ser fram emot att få forska”

Egentligen hade han tänkt bli arkitekt som sin äldre bror. Efter att ha betraktat dennes arbeten insåg han att han aldrig skulle kunna slå honom på fingrarna – och blev civilingenjör i teknisk fysik på KTH.

Han kom att rikta in sig på ljus, vilket knappast visar sig i Hans Allan Löfbergs forskarum på Institutionen för Byggd Miljö på Brynäs. Möjligtvis är det alla hyllmeter av pärmar som suger åt sig det ljus som silas in genom två små fönster. Men å andra sidan har han ytterligare ett rum där han är prefekt.

Det stora forskningslabbet som öppnar sig direkt utanför hans dörr, inte olikt en filmateljé, är ett stillsamt ställe. Mänsklig aktivitet försiggår periodvis, men för det mesta är det endast mätutrustning och datorer som i all tysthet registrerar vad som händer.

Institutionen skiljer sig från Högskolans andra genom att till förkrossande stor andel bestå av forskare i stället för lärare. När BMG bytte huvudman ökade HiG:s forskning med 100 procent. Det är den största samlade byggforskningsgruppen i landet och har mycket gott internationellt renommé.

EGEN FORSKNING I TRÄDA

Något problem med att hålla isär rollerna säger han sig inte ha. Forskningen ligger för närvarande i träda.

– Men jag ser fram emot att en gång få fortsätta. Här i pärmarna finns en hel del mätningar som behöver bearbetas, analyseras och presenteras.

Och detta vill han helst göra i en grupp. En forskare behöver reaktioner på sina idéer.

Efter studentexamen vid Sundsvalls högre allmänna läroverk 1957 strök han alltså arkitekt-

Hans Allan Löfberg, nygamal prefekt på Institutionen för Byggd Miljö, har ett djupt intresse i postväsende och poststämplor, reser gärna och ser fram emot att få återuppta sin forskning.

drömmarna och tog i stället sin civilingenjörsexamen vid KTH. Innan avslutade studier anställdes han vid Försvarets Forskningsanstalt, FOA, där han stannade i fyra år.

År 1967 lockades Hans Allan över till Statens Institut för Byggnadsforskning, SIB, som chef för dess dagsljuslaboratorium. Där stannade han fram till 1976. Från 1971 var han också chef för inneklimat- och installationsavdelningen som flyttades till Gävle 1976. Tjänsten upphörde när institutet lades ner och i stället blev en KTH-institution.

– Då blev jag prefekt och därifrån har jag inte sluppit än, skrattar han.

Han har alltså gått i otakt ett

tag, bytt arbetsgivare men behållit både jobb och arbetsplats under sin karriär.

Och inte slutade det med detta heller. Hela institutionen flyttades till Högskolan vid senaste årsskiftet.

Prefektjänsten har han alltså kvar. Annars skulle han som sagt forska, vilket han ännu inte givit upp hoppet om.

POSTVÄSENDE FRAMFÖR MUSIK

Icke överraskande finns privatpersonen Hans Allan Löfberg också. En person utan utbredd intresse för musik men som väljer klassiskt framför schlager och som äger en gammal sommarstuga i Värmland, vid Nedre Fryken, där han vistas sommartid utan att ägna sig åt fiske.

– Nej, det är väl inte längre något vidare fiskevatten. Jag ägnar mig i stället en hel del åt filateli och historia som anknyter till postväsendet. Sedan 1975 har jag koncentrerat mig på poststämplor, främst med anknytning till Värmland.

I en bisats berättar han att den bästa postgången fanns i början av 1900-talet med fem utdelningar varje dag, åtminstone i städerna.

Det ligger inte så långt från dagens e-posthastighet.

– Nej, man kunde skriva ett brev och få svar samma dag redan då.

De tekniska framstegen har dock andra kvaliteter. Det märktes redan i början av 1980-talet då dåvarande SIB fick sin första fax, inte utan viss uppståndelse. I dag har den mattats något. Institutionens internationella kontakter, som är omfattande, sköts huvudsakligen via e-post. Telefonerade utlandsamtal förekommer nästan aldrig från Hans Allans rum.

FÖREDRAR E-POST

– Diskussionerna blir väldigt mycket snabbare via e-post. Och så har vi här också ett långt gånget decentraliserat ansvar så jag behöver ju inte sköta allt.

– Alla har sina egna kompetenser och är oftast bara ute efter min namnteckning, ler han.

Vid sidan av sin prefektjänst är Hans Allan president för CIE, Commission Internationale de l'Éclairage och aktiv i flera av organisationens delprojekt. Han är också ordförande i Svenska standardiseringskommissionens grupp för belysning.

Resorna runt jorden används emellanåt till rekognoscering inför återresor tillsammans med fru. Grekland står högt på önskelistan liksom Italien och Sydamerika, den enda kontinent han ännu inte besökt. Men det lär bli av det med.

OVE WALL

Forskarklubben Stora Vall för samtal

Högskolan i Gävle är på väg mot att få universitetsstatus. Bland annat därför behövs ett forum för doktorander och forskare för reflektion och informella samtal. Detta skriver Igor Knéz, docent i psykologi vid Institutionen för Byggnad Miljö, BMG, och inbjuder HiG:s alla forskare att delta i den relativt nybildade forskarklubben Stora Vall.

Grunden i all lärdomsbaserad aktivitet är människans strävan att förvärva, förlösa och erfara kunskap. Att ange vad vi avser med kunskap är en svår uppgift. Ett sätt att hantera denna fråga är att vända sig till filosofin, vars olika idéhistoriska svar på frågan om vad sann kunskap är kreerat en märklig företeelse som heter vetenskap.

Vad är det för någonting? kan man ju undra.

Utan att fördjupa sig i några kunskapsteoretiska principer om exempelvis skiljelinjen mellan vetenskap och icke-vetenskap blir vi dagligen varse hur fenomenet vetenskap influerar samhället och individens föreställningsvärld om sin plats i universum samt ger oss, inom vetenskapen verksamma kunskapsivrare, teoretiska modeller och metodologiska verktyg att förstå, förklara samt beskriva världen och människan.

HUR KAN VI SAMVERKA?

Vetenskap(a) i en vid mening är en evigt pågående process i att lära, utveckla(s), förändra(s), skrida framåt samt att ge unga människor insikt i ackumulerad vetenskap och stimulera dessa till reflektion över och kritik av densamma. Hur vi omvandlar allt detta i konkreta handlingar är någonting som vi dagligen

Styrelsen för Forskarklubben Stora Vall samlad vid det nyrenoverade diskussionsnästet. Från vänster Marja-Leena Kristofferzon, Ragny Lindqvist, Igor Knéz och Hans Rudsänger. John Nordström och Peter Gill saknas på bilden.

funderar på och brottas med, i vår professionella uppgift att utbilda och forska. En annan viktig uppgift för oss i en kunskapsorganisation verksamma arbetstagare är att samverka med omvärlden, att påverka den och bli påverkade av den. Att i samklang med det omgivande samhällets aktörer formulera utbildningens och forskningens innehåll och mål.

INFORMELL SAMLINGSPUNKT

HiG är obestriddligen på väg mot universitetsstatus, varför vi vid HiG verksamma doktorander och forskare behöver ett forum för reflektion och samtal kring för oss intressanta och viktiga frågor. Hur ska vi från humaniora, naturvetenskap, samhällsvetenskap och teknik kunna mötas för att bortom de disciplinära befästningarna lära känna varandra bättre och gemen-

samt påverka vår kunskapsproducerande organisation?

Forskarklubben Stora Vall har nyligen bildats för att skapa en informell samlingspunkt, ett samtalsforum för doktorander och forskare verksamma vid HiG. Meningen är att vi ska umgås under gemytliga former, samspråka och förmedla erfarenheter och idéer om utbildningens och forskningens mål och innehåll samt diskutera forskningspolitiska frågor. Samtalets och umgängets form och innehåll kommer att bestämmas av dig, doktorand/forskare som har idéer och vill förmedla någonting intressant till forskarkollektivet. Vi kommer att bjuda in föredragshållare samt samtala kring interna spörsmål som exempelvis det stundande rektorsvalet.

IGOR KNEZ
DOCENT I PSYKOLOGI, BMG

DU SOM HAR FÖRSLAG TILL FÖREDRAGSHÅLLARE OCH SAMTALSÄMNE, HÖR GÄRNA AV DIG TILL NÅGON AV OSS I STYRELSEN:

IGOR KNEZ, ORDFÖRANDE
(ikz@hig.se);

JOHN NORDSTRÖM, SEKRETERARE
(jnm@hig.se);

RAGNY LINDQVIST, LEDAMOT
(rlt@hig.se);

MARJA-LEENA KRISTOFFERZON, LEDAMOT
(mko@hig.se);

HANS RUDSÄNGER, LEDAMOT
(hm@hig.se);

OCH PETER GILL, LEDAMOT
(pgl@hig.se).

FORSKARKLUBBEN TRÄFFAS EN GÅNG I MÅNADEN, ALLTID DEN SISTA ONSDAGEN KLOCKAN 16.45 PÅ STORA VALL. STYRELSEN KOMMER I GOD TID FÖRE VARJE KLUBBMÖTE ATT MEDDELA ARRANGEMANGETS FORM OCH INNEHÅLL.

VÄLKOMMEN!

Hans-Erik Uhlin om rektorsvalet:

”Rätt” akademisk bakgrund kan vara fel

Nog är väl denna högskola värd en bra rektor?

Detta kan synas vara en fråga med ett självklart svar men om man fladdrar med öronen i korridorerna kan man faktiskt hamna i tvivelsmål.

En bra rektor för Högskolan bör väl vara en person som kan leda verksamheten på så sätt att Högskolan etablerar sig som en självklar kandidat för att erhålla ”universitetsstatus”. Detta ställer krav på ett ledarskap som inte bara vägleder och entusiasmerar inåt utan också flyttar fram Högskolans positioner utåt.

Är inte detta kopplat till faktorer som en stor insikt i konkurrenskraftig akademisk verksamhet nu och i framtiden, personliga egenskaper, intressanta erfarenheter, goda nätverk och liknande?

Men vad hör jag i korridorerna? Nästa rektor ska absolut

vara humanist/samhällsvetare. Det är ju ändå den största verksamheten vid Högskolan. (Dessutom har vi haft en alltför stark teknisk dominans under lång tid, kan man höra.)

Nu när teknik blir första vetenskapsområdet, säger någon som tittat i kristallkulan, är det ju självklart att nästa rektor bör vara en (tidigare) professor inom teknik. Och så vidare.

VILL SLIPPA BESKYLLNINGAR

Sådana synpunkter ger mig anledning att fundera på faktiska erfarenheter och bärande logiker. På SLU, där jag har 30 års erfarenhet i de flesta akademiska och administrativa positioner, finns klara indikationer på ett par viktiga punkter. Vi har under långa tider haft ekonomer som rektorer och dekaner. Jag tror att de flesta ekonomer stöder mig i min iakttagelse att detta mer missgynnat ekonomiinstitutionerna än gynnat dem. Varför då? Jo, dessa hedervärda personer har varit aktsamma

om sitt oberoende och snarare varit ”hårdare” i sitt agerande mot ekonomiinstitutionerna. Tvärtom har det i tider av biologer och tekniker varit bättre tider för ekonomiinstitutionerna. Varför då? Jo, därför att dessa personer både sett betydelsen av att knyta samman ekonomi med biologi/teknik och känt sig fria att värdera enskilda frågor sakligt och inte via hjärtat eller familjekänslor. I denna strävan att bli saklig har de ofta haft anledning att tränga djupare in i frågorna än vad som annars görs. Bra beslutsunderlag har alltså blivit vägledande.

LOGIK – EMPIRI

Här följer några viktiga empiriska (men egentligen fullt logiska) erfarenheter: En rektor med en viss ämnesbakgrund tenderar ofta att bli ”hårdare” i sin hantering av detta ämnesområde för att undvika jävsbeskyllningar. En rektor med dåligt kunnande om ett ämnes-

område tenderar dels att skaffa mer beslutsunderlag om frågan, dels vara mer ”öppen” i sin allmänna hantering. Detta resonemang och dessa iakttagelser är egentligen mitt sätt att visa på ”orimligheterna” i att inför ett rektorsval fokusera diskussionen på vilket ämnesområde en rektor bör komma ifrån. Någon logik eller empiri att grunda en sådan utgångspunkt på finns inte.

GODA LEDAREGENSKAPER

Vad som behövs är en ledare med en lämplig erfarenhetsmässig bakgrund och goda ledaregenskaper, en som vill arbeta hårt för de utmaningar och behov Högskolan nu har. Vi bör fokusera på en precisering av dessa behov och utmaningar och matcha dessa mot de personer som är tillgängliga eller kan göras intresserade. Om dessa personer är fysiker, litteraturvetare eller ekonomer är då också totalt ointressant.

HANS-ERIK UHLIN
E-INSTITUTIONEN

Internationellt forskarmöte

Den 5–9 april hölls på HiG en konferens med huvudtemat Induction. Arrangör var U-institutionen i samarbete med den internationella organisationen ATEE, Association for Teacher Education in Europe.

Arbetsgrupp nummer 9 inom ATEE består av experter, forskare och praktiker och förlägger sina möten till olika medlemsländer. Den är en expertgrupp som anlitas för uppdrag inom ATEE:s medlemsländer.

NYA SAMARBETSPARTNERS

Genom samarbetet har U-institutionen fått viktiga samarbetspartners i anslutning till Induction-projektet (om uppföljning av nyutbildade lärares första tid i yrket) vilket är nödvändigt då

andra länder, bland andra Skottland, kommit längre än HiG.

Under konferensen presenterades flera exempel på lyckosamma forskningsprojekt. Professor Staffan Selander, som är vetenskaplig ledare för det stora högskoleverksfinansierade forskningsprojektet kring Induction, knöt ihop dagen med reflektioner om vad detta betyder för svenska förhållanden.

Tre olika projekt bearbetades under de tre dagarna. Det var

ett IT-projekt, Inductionprojektet (fas 2) och CPL-projektet. Det senare ska se på hur organisationer kan bidra till lärares livslånga lärande.

Konferensen leddes av Peter Nentwig, professor från Kiel, och HiG:s Åsa Morberg hade arbetat hårt med att arrangera den.

– Visst är det värt allt slit! Det ger väldigt mycket, både professionellt och socialt.

Nästa möte hålls i Glasgow.
OVE WALL

B

SVERIGE

Porto
betalt

Kings Creek Rock'n Rollers bäst i test!

Högskolans musikaliska storer, blytung Kings Creek Rock'n Rollers, motsvarade alla förväntningar vid årets företagsrock. De tog hem kampen om den guldfärgade Fender Stratocastern, tävlingens vandringspokal.

Finalen av Företagsrocken var ovanligt sent lagd. Informationschefen Lars Söderberg, eminent trumslagare och bandets nestor, skulle ha sovit om det varit en vanlig dag men nu kämpade han som en ox bakom kaggarna medan publikhavet förvandlades till ett normalutsknitt av HiG:s personal, som visade för (den hemliga) juryn att publikkontakten inte lämnade något i övrigt att önska.

PEPTALK MED KYCKLING

Peptalk hölls i Heartbreak Hotels källare och ackompanjerades av torr grillkyckling, som det anstår ett rockband.

Jämställdhetssamordnaren Liza Bratt, anförare av hejklacken, fyllde på med förhållningsregler innan de åtta tog

scenen och publiken i besittning under en kvart. Detta räckte för att undanröja alla eventuella tvivel om vilka som var bäst.

Kanske dags att införa ett "Elektronikingenjör – tema" någonting?

Högaktuellt gratulerar och skjuter kepsen i nacken. OWL

Kings Creek stod för draget på Heartbreak. Från vänster Janne Fredriksson, gitarr; Fredrik Persson, sång, och Magnus Angermund, gitarr. Utanför bilden finns också Lars Söderberg, trummor; Path Lindgren, gitarr; Anders Johansson, klaviatur; Per Walfridsson, tenorsax, och Peter Andersson, bas.

Den blomstertid...

Nu gör Högaktuellt sommaruppehåll. Förhoppningen är att antalet medarbetare ska öka ytterligare vare sig inlämnade bidrag handlar om miljön, rektorstillsättningen, organisationen eller annat. Adressen är owl@hig.se

Drakbåtsävling

Högskolan finns representerad vid Gävle City Fest genom att ställa upp i drakbåtsävlingen. Därför behövs det roddare. Morgan Höjd på datorenheten är interimisredare.

Han nås på 8646 eller e-post morgan@hig.se.

En stark högskola

Utbildningsminister Thomas Östros besökte i slutet av april Högskolan i Gävle och lät sig uttryckligen imponeras av den fysiska miljön.

– Detta är en stark högskola, och den har blivit väldigt intressant i och med övertagandet av den nya Institutionen för Byggd Miljö. Det innebär en större tilldelning av forskningsmedel och de flesta högskolorna i landet avundas beslutet att föra institutionen hit, sa han.

Han sa vidare att det nu är Högskolans uppgift att se hur denna forskning kan samverka med den övriga utbildningen.

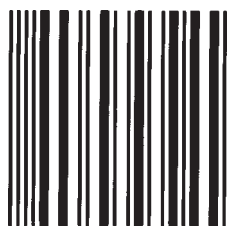
KAN INTE ÖVERSKATTAS

– Men att göra HiG till universitet är över huvud taget inte aktuellt, fortsatte han.

I stället, fortsatte han, borde HiG nu medvetet våga välja profil och se hur samverkan i hela regionen ska kunna utvecklas. Regionalt sett kan inte en högskola överskattas.

Thomas Östros öste också beröm över HiG:s distansutbildning som han anses vara en föregångare för andra och speciellt passande i en region med traditionellt låg utbildningsnivå.

OVE WALL

002541